Przedwiośnie

W moim ogrodzie wieczne przedwiośnie Rośliny owiane w muśliny i w zgodzie zawsze na chwilę przed burzą

Tak cicho jak cicho jak cicho przed burzą

W wiecznym przedwiośniu nieskończonym wschodzie pąki na zawsze nim staną się różą powietrze się kłania kielichom Kielichy kłaniają się wodzie

Jak cicho jak cicho jak cicho przed burzą cicho jak cicho jak cicho przed burzą

W moim ogrodzie wieczne przedwiośnie złożę ci w darze gorzko słodki marzec posłuchaj kochanie ich pieśni na moście krzyczcie brązowe ptaki i złośćcie się wszystko się dopiero stanie czy słyszysz kochanie ich pieśni na moście

cicho jak cicho jak cicho przed burzą cicho jak cicho jak cicho przed burzą

Żuki i chrząszcze chrabąszcze mi wróżą Do mego ogrodu gdzie wieczne przedwiośnie przychodzi ze wschodu z oczami watą zaślepiony, spyta gdzie rośnie babie lato

Jak cicho jak cicho jak cicho przed burzą cicho jak cicho jak cicho przed burzą

Raz wypowiedziałam imię jego w baśni on za to rzekł nie rozumiem wschodów przedwiośni po stokroć wyruszył i babie lato

(11.03.2019)